

Känslig kärleksdikt

My love, what can I tell you more
than that my constant piety
shows thee more care than it can show
since your delicacy forbids me ostentation,
making me afraid to even touch you,
flowers being loveliest untouched
and free in meadows virginal untrodden.
Can I love you more? Yes, constantly,
as long as I can share your freedom with you
and enjoy it in its beauty,
being able thus to make it grow
and constantly increase in beauty.
Can our love be more ideal?
That is the question,
but the answer seems affirmative,
since pious constancy so far
has only made it grow
in wonderful maturity.

Min älskade, vad kan jag mer bekänna
än att min konstanta omsorg
visar dig mer hänsyn än vad den kan visa
eftersom din känslighet förbjuder mig demonstration,
så att jag ej ens vågar röra dig,
då blommor ju är vackrast fria
och orörda i ofotbeträdda ängar.
Kan jag då mer älska dig? Ja, och det konstant,
så länge jag kan dela med dig av din frihet
och beundra den i njutning av dess skönhet,
så att därmed vi kan odla den i fred
och få den att konstant tillväxa i sin skönhet.
Kan vår kärlek bli mer idealisk?
Det är frågan,
men dess svar tycks vara positivt,
då dess konstanta fromhet än så länge
bara fått den att tilltaga
i sin underbara mognad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten